United International Journal of Multidisciplinary Research
ISSN: 3048-6726 (UIJMR) Impact Factor: 6.934 (SJIF)
An International Peer-Reviewed and Refereed Multidisciplinary Journal
www.uijmr.in Vol-3, Special Issue-II ,2026

ప్రాచీన తెలుగు భాష మరియు ఆధునిక తెలుగు భాషల తులనాత్మకత - ఒక పరిశీలన

(భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థ – Indian Knowledge System పరిప్రేక్ష్యంలో)

అరుణ కొప్పిశెట్టి
తెలుగు అధ్యాపకురాలు
పిఠాపురం రాజా ప్రభుత్వ కళాశాల (అ), కాకినాడ

సారాంశం (Abstract) :

భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థ (Indian Knowledge System – IKS) అనేది వేదకాలం నుండి నిరంతరంగా ప్రవహిస్తున్న సమగ్ర జ్ఞాన పరంపర. ఈ జ్ఞాన పరంపరను తరతరాలకు అందించిన ప్రధాన సాధనం భాష. తెలుగు భాష కూడా పూర్వకాలం నుండి ఆధునిక కాలం వరకు భారతీయ జ్ఞానాన్ని సంరక్షిస్తూ, ప్రసారం చేస్తూ తన ప్రత్యేకమైన పాత్రను నిర్వహించింది.ఈ పరిశోధనా వ్యాసం పూర్వ తెలుగు భాష మరియు ఆధునిక తెలుగు భాషలను తులనాత్మక పద్ధతిలో విశ్లేషిస్తూ, భాషా పరిణామం భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థతో ఎలా అనుసంధానమై ఉందో లోతుగా పరిశీలిస్తుంది. పూర్వ తెలుగు భాషలోని శాస్త్రీయ, తత్త్వాత్మక లక్షణాలు, ఆధునిక తెలుగు భాషలోని సామాజిక, వాస్తవిక ధోరణులు ఈ వ్యాసంలో విశ్లేషణకు కేంద్రబిందువులుగా నిలుస్తాయి.ఈ అధ్యయనం సంప్రదాయం మరియు ఆధునికత మధ్య నిరంతర సంబంధాన్ని స్పష్టంగా ఆవిష్కరిస్తూ, తెలుగు భాష జ్ఞాన వారసత్వాన్ని ఎలా కొనసాగిస్తోందో వివరిస్తుంది.

కీలకపదాలు :

పూర్వ తెలుగు భాష, ఆధునిక తెలుగు భాష, తులనాత్మక అధ్యయనం, భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థ, భాషా పరిణామం

1. పరిచయం :భాష ఒక జీవ వ్యవస్థ. సమాజ మార్పులకు అనుగుణంగా అది రూపాంతరం చెందుతుంది. భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థలో భాషను కేవలం సమాచార మార్పిడికి మాత్రమే కాకుండా, జ్ఞాన సంరక్షణకు, మానవ విలువల వికాసానికి ప్రధాన సాధనంగా భావించారు.తెలుగు భాష ఈ దృష్టిలో ఒక విశిష్ట ఉదాహరణ. పూర్వ తెలుగు భాషలో వ్యక్తమైన ధర్మ, తత్త్వ, శాస్త్రీయ భావనలు ఆధునిక తెలుగు భాషలో కొత్త అర్థవ్యాప్తితో కొనసాగుతున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో పూర్వ మరియు ఆధునిక తెలుగు

United International Journal of Multidisciplinary Research
ISSN: 3048-6726 (UIJMR) Impact Factor: 6.934 (SJIF)
An International Peer-Reviewed and Refereed Multidisciplinary Journal
www.uijmr.in Vol-3, Special Issue-II ,2026

భాషలను తులనాత్మకంగా అధ్యయనం చేయడం భాషా పరిణామాన్ని మాత్రమే కాకుండా, భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థ యొక్క నిరంతరత్వాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి అవసరం.

2. ప్రాచీన తెలుగు భాష : జ్ఞాన సంరక్షణకు వాహకం

ప్రాచీన తెలుగు భాష ప్రధానంగా నన్నయ, తిక్కన, ఎర్రనల కాలంలో గ్రంథ భాషగా స్థిరపడింది. సంస్కృత భాషతో సన్నిహిత సంబంధం కలిగిన ఈ భాషలో ఛందస్సు, అలంకారాలు, సమాసాలు విస్తృతంగా వినియోగించబడ్డాయి.

ప్రాచీన తెలుగు సాహిత్యం ఇతిహాసాలు, పురాణాలు, కావ్యాలు, శాస్త్ర గ్రంథాల రూపంలో వికసించింది. ఈ దశలో తెలుగు భాష భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థలోని ధర్మం, కర్మ, మోక్షం, రాజధర్మం వంటి భావాలను సామాన్య ప్రజలకు చేరవేసే పాత్ర పోషించింది.

ఆలయాలు, మఠాలు, రాజసభలు జ్ఞాన కేంద్రాలుగా పనిచేసి, భాషను జ్ఞాన సంరక్షణ సాధనంగా నిలిపాయి. పూర్వ తెలుగు భాష యొక్క ప్రధాన లక్ష్యం జ్ఞానాన్ని యథాతథంగా తరతరాలకు అందించడం.

3. ఆధునిక తెలుగు భాష: జ్ఞాన ప్రసారానికి సాధనం

ఆధునిక తెలుగు భాష 19వ శతాబ్దం తరువాత సామాజిక, రాజకీయ, విద్యా మార్పుల ప్రభావంతో స్పష్టమైన రూపాంతరం చెందింది. వాడుక భాషకు ప్రాధాన్యం పెరిగి, సరళత మరియు స్పష్టత ప్రధాన లక్షణాలుగా మారాయి.

గద్య సాహిత్యం విస్తరించి, పత్రికలు, నవలలు, వ్యాసాలు, విద్యా గ్రంథాల ద్వారా భాష ప్రజలకు మరింత దగ్గరైంది. ఈ దశలో ఆధునిక తెలుగు భాష జ్ఞానాన్ని కేవలం సంరక్షించడమే కాకుండా, ప్రజల అవసరాలకు అనుగుణంగా వేగంగా ప్రసారం చేసే సాధనంగా మారింది.

శాస్త్రీయ, సాంకేతిక పదజాలం పెరిగి, సమానత్వం, ప్రజాస్వామ్యం, స్త్రీ విముక్తి వంటి ఆధునిక సమాజ అంశాలు సాహిత్యంలో ప్రతిఫలించాయి.

4. పూర్వ తెలుగు – ఆధునిక తెలుగు: తులనాత్మక విశ్లేషణ

పూర్వ తెలుగు భాష ప్రధానంగా గ్రంథ భాషగా వికసించింది. సంస్కృత పదజాలం అధికంగా ఉండి, దీర్ఘ సమాసాలు, ఛందోబద్ధ కవిత్వం ప్రధాన లక్షణాలుగా కనిపిస్తాయి. నన్నయ రచించిన ఆంధ్ర

మహాభారతంలో ధర్మం, కర్మ, రాజనీతికి సంబంధించిన తత్త్వాత్మక భావనలు క్లిష్టమైన భాషలో వ్యక్తమవుతాయి.

దానికి భిన్నంగా ఆధునిక తెలుగు భాష ప్రజల దైనందిన జీవితానికి దగ్గరగా నిలుస్తుంది. సరళమైన వాక్య నిర్మాణం, వాడుక పదాలు, సంభాషణాత్మక శైలి ఆధునిక భాషకు ప్రత్యేకత. గురజాడ, శ్రీశ్రీ వంటి రచయితల రచనల్లో సామాజిక చైతన్యం, వ్యక్తిగత అనుభవాలు స్పష్టంగా ప్రతిఫలిస్తాయి.

పదజాల పరంగా పూర్వ తెలుగు భాషలో "మోక్షము", "ధర్మపాలన", "కర్తవ్యము" వంటి పదాలు కనిపిస్తే, ఆధునిక తెలుగు భాషలో అదే భావాలు సరళంగా, ప్రజలకు అర్థమయ్యే రూపంలో వ్యక్తమవుతున్నాయి.

ఈ రెండు దశల మధ్య తేడాలు ఉన్నప్పటికీ, ఒక నిరంతరత్వం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. పూర్వ తెలుగు జ్ఞాన భావనలు ఆధునిక తెలుగు భాషలో కొత్త సందర్భాలతో కొనసాగుతున్నాయి.

5. భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థ (IKS) పరిప్రేక్ష్యంలో తెలుగు భాష

IKS పరిప్రేక్ష్యంలో పూర్వ తెలుగు భాష సంప్రదాయ జ్ఞానానికి మూలాధారం. వేదాంతం, ధర్మశాస్త్రం, ఆయుర్వేదం వంటి జ్ఞానాంశాలు తెలుగు అనువాదాలు, వ్యాఖ్యానాల ద్వారా ప్రజలకు చేరాయి.

ఆధునిక తెలుగు భాష ఈ జ్ఞానాన్ని సమకాలీన అవసరాలకు అనుగుణంగా పునర్వ్యాఖ్యానిస్తూ, డిజిటల్ మాధ్యమాల ద్వారా ప్రపంచవ్యాప్తంగా వ్యాప్తి చేస్తోంది. ఈ విధంగా తెలుగు భాష సంప్రదాయం మరియు ఆధునికత మధ్య వారధిగా నిలుస్తోంది.

6. ముగింపు

పూర్వ తెలుగు భాష మరియు ఆధునిక తెలుగు భాషలు ఒకే జ్ఞాన పరంపరకు చెందిన రెండు దశలు. పూర్వ తెలుగు భాష జ్ఞానాన్ని సంరక్షించిన పునాదిగా నిలిస్తే, ఆధునిక తెలుగు భాష ఆ జ్ఞానాన్ని ప్రజలకు విస్తృతంగా చేరవేసే సాధనంగా మారింది.

ఈ తులనాత్మక అధ్యయనం భాషా పరిణామంతో పాటు భారతీయ జ్ఞాన వ్యవస్థ యొక్క నిరంతరత్వాన్ని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. భాష సంరక్షణతో పాటు నవీకరణ కూడా సమానంగా అవసరమనే సత్యాన్ని ఈ అధ్యయనం నిర్ధారిస్తుంది.

<u>ఆధార గ్రంథాలు :</u>

1. వెల్చేరు నారాయణ రావు, *Classical Telugu Poetry*,
2. ఎస్.వి. రామారావు, *తెలుగు సాహిత్య చరిత్ర*.
3. బి. మహదేవన్, వినాయక్ భట్ , ఎన్.ఆర్. నరసింహ మూర్తి ,ఇంట్రడక్షన్ టు ఇండియన్ నాలెడ్జ్ సిస్టమ్స్ : కాన్సెప్ట్స్ అండ్ అప్లికేషన్స్
4. National Education Policy – 2020 (IKS విభాగం).